

Paradigme, hovedtænkere & ontologi/epistemologi:	Relevante hovedpointer:
Positivism Auguste Comte <u>Ontologi</u>: Realistisk <u>Epistemologi</u>: Objektiv Metode: kvantitativ	• Kun det, som kan iagttages, er positivt (sandhed). • Man kan opnå en objektiv sandhed – virkeligheden findes. • Det videnskabelige arbejde består i at opstille hypoteser som kan bekræftes eller afkræftes ved at indsamle data. • Mennesket vil dog aldrig opnå den totale, sande forståelse om verden om end vores teorier bliver mere og mere præcise. → Videnskaben udvikler sig.
Kritisk rationalisme Karl Popper <u>Ontologi</u>: - <u>Epistemologi</u>: - Metode: hypotetisk-deduktive metode	• Poppers væsentlige brud med den logiske positivism er skiftet fra et fokus på hvordan en teori bekræftes/verificeres til hvordan den falsificeres. • <i>"Man opnår større sandsynlighed ved at falsificere end at verificere"</i> • Ved empirisk falsifikation må den oprindelige teori forkastes og evt. genstabes i revideret, der passer med de empiriske resultater. • Troen på ikke-falsificerbare teorier kan minde om religiøs tro (man tror at Gud bestemmer alt) • Provisoriske sandheder: man kan aldrig vide hvordan videnskaben udvikler sig.
Kritisk realisme Roy Bhaskar <u>Ontologi</u>: begrænset realistisk <u>Epistemologi</u>: modificeret objektiv <u>Metode</u>: kvantitativ (?)	• "En nyere variant af positivismen" • Mener at en objektiv viden kan indsamles • Til forskel for positivismen: virkelighedens ontologiske beskaffenhed ses ikke længere som umiddelbart tilgængelig, og man anerkender at forskeren ikke er ufejlbarlig • Konceptualiserer verden i tre ontologiske domæner: empiriske, faktiske og det reale.

Semiotik Ferdinand de Saussure, Charles Sanders Peirce <u>Ontologi:</u> <u>Epistemologi:</u> <u>Metode/perspektiv:</u> Primært kvalitativ	• Semiotik i moderne tid = en generel læren om tegn. Interessant for at se hvordan betydning bliver til. • Et tegn er noget, der for nogen står for noget i en vis henseende eller egenskab; det skaber en fortolkning hos vedkommende. • Semiotikken er sådan set en del af de kvalitative metoder; Hermeneutik, fænomenologi, etc, men prøver at gå mere tværfagligt til værks og man kan godt bruge eksempelvis optælling, kvantitativ metode. • Semiotik kan bruges til at analysere tegnbrug og betydning i sprog, billeder, handlinger, ritualer, myter og alle andre tegnsystemer. • Semiotik er det tværfaglige og grundvidenskabelige generelle studie af betydningsdannelse og kommunikation vha. tegn. • Starter med lingvistikken; sproget opfattes som et tegnsystem. Semiotikken lærer os at se verden gennem tegn og implicerer forskelle/bits/bogstaver/koder/begreber. • De saussure om tegn: Tegnet får betydning i forhold til en <i>kode</i> (en tolkningsforskrift der oftest er situationsbestemt i et naturligt sprog), som er en social konvention mellem mennesker, der bruger tegnet, eller det tegnsystem, det indgår i, og i forhold til <i>konteksten</i>, der også i sig selv udspringer af interesser, ideologier og verdensbilleder. Derfor kan der også være kamp om, hvem der bestemmer tegnets betydning.
(Empirisk) Fænomenologi <u>Metode:</u> kvalitativ	• Den fænomenologiske metode går ud på, at man nøje skelner mellem det der faktisk kan ses og høres, fx når folk fortæller om deres oplevelser, og det man kan slutte sig til ud fra det set. • Vil sætte sig ind i aktørens virkelighed • To niveauer for analyse: 1) fralægge sig fordomme og sætte sig i aktørens sted, og 2) refleksion. • Adskiller sig fra andre hermeneutiske tilgange ved sin dobbeltfortolkning – analysen kan ikke foretages uden at forstå aktøren.